

Максим САВЧАК

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник – Інна ЧИКАЛО канд.екон.наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу

Західноукраїнського національного університету

РОЗВИТОК УПРАВЛІНСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ КЕРІВНИКА ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

У сучасних умовах динамічних соціально-економічних трансформацій, цифровізації управлінських процесів та посилення конкуренції особливого значення набуває проблема розвитку управлінського потенціалу керівника. Ефективність функціонування організації значною мірою визначається не лише ресурсним забезпеченням чи рівнем технологічного розвитку, а й професійними, особистісними та лідерськими характеристиками керівника, його здатністю формувати стратегічне бачення розвитку організації, забезпечувати результативну взаємодію в колективі та адаптувати систему управління до змін зовнішнього середовища.

Управлінська діяльність сучасного керівника характеризується високим рівнем складності та багатофункціональності. Вона охоплює процеси планування, організації, мотивації, координації та контролю діяльності персоналу, а також формування сприятливого психологічного клімату в колективі. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває необхідність гармонійного поєднання професійної компетентності керівника із його лідерськими якостями [1]. Ефективний керівник повинен володіти не лише ґрунтовними знаннями та практичним досвідом, а й здатністю впливати на поведінку працівників, мотивувати їх до досягнення спільних цілей, формувати корпоративні цінності та забезпечувати ефективну командну взаємодію.

У науковій літературі значна увага приділяється розмежуванню понять «керівництво» та «лідерство». Керівництво переважно пов'язане з офіційно закріпленими повноваженнями та реалізацією адміністративних функцій, тоді як лідерство ґрунтується на неформальному впливі, авторитеті та здатності об'єднувати людей навколо спільної мети. Лідер формує довіру в колективі, стимулює ініціативність працівників та створює умови для їх професійного розвитку [2].

Сучасна практика управління свідчить про необхідність інтеграції функцій керівництва та лідерства. Ефективний менеджер повинен не лише забезпечувати виконання управлінських функцій, але й виступати носієм стратегічного бачення, ініціатором змін та джерелом мотивації для персоналу. Саме поєднання адміністративних компетентностей із лідерськими якостями створює передумови для підвищення ефективності діяльності організації та забезпечення її конкурентоспроможності.

Важливе значення у структурі управлінського потенціалу керівника мають особистісні характеристики. До ключових якостей сучасного керівника належать відповідальність, емоційна рівноваженість, стресостійкість, комунікабельність, креативність, стратегічне мислення, здатність до саморозвитку та прийняття управлінських рішень в умовах невизначеності. Особливої ваги набуває емоційний інтелект, який забезпечує здатність керівника ефективно взаємодіяти з персоналом, вирішувати конфліктні ситуації та підтримувати позитивний соціально-психологічний клімат у колективі.

Однією з важливих проблем сучасного менеджменту є наявність обмежень, які стримують розвиток потенціалу керівника та негативно впливають на результати діяльності організації. До таких обмежень належать недостатній рівень самоконтролю, нечіткість професійних цілей, низька мотивація до саморозвитку, невміння ефективно вирішувати проблеми, відсутність творчого підходу до управління, слабкі комунікативні навички та нездатність формувати ефективні команди. Усвідомлення наявних

обмежень є необхідною передумовою професійного вдосконалення керівника та розвитку його управлінського потенціалу.

У сучасних умовах розвитку цифрової економіки та інноваційного середовища управлінський потенціал керівника дедалі більше визначається його здатністю до безперервного навчання, освоєння сучасних цифрових технологій та впровадження інноваційних управлінських рішень. Особливого значення набувають компетентності у сфері цифрового менеджменту, управління змінами, стратегічного управління та антикризового управління. Саме такі компетентності забезпечують адаптивність організації до динамічних змін зовнішнього середовища та сприяють підвищенню її конкурентоспроможності.

Отже, розвиток управлінського потенціалу керівника є одним із ключових чинників забезпечення ефективності діяльності організації. Сучасний керівник повинен поєднувати професійні знання, лідерські якості, стратегічне мислення, емоційну компетентність та здатність до інноваційної діяльності. Формування таких характеристик сприятиме підвищенню результативності управлінської діяльності, зміцненню організаційної культури та забезпеченню сталого розвитку організації в умовах сучасних викликів.

Список використаних джерел:

1. Адізес І. Ідеальний керівник: Чому ви не можете стати ним і що робити з цього приводу: Нова парадигма менеджменту / Пер. з англ. С. Опацької. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 266 с.
2. Жалінська І.В., Артерчук В.О. Сучасні підходи до розвитку особистості керівника. *Економіка і суспільство*. 2016. Випуск 6. С. 148-153